

ΜΙΚΡΟΙ ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ

η μαθητική εφημερίδα του Δημοτικού Σχολείου Αρμενίου
για την ανάδειξη της Πολιτιστικής Κληρονομιάς του τόπου μας

για να θυμηθούν οι παλαιότεροι ..
και να μάθουν οι νεότεροι ...

Χρόνια πολλά, Ελλάδα

χαίρε, κεχαρισμένη Μαρία, ο Κύριος μετά Σου

Καλώς ήρθες, Άνοιξη!!!

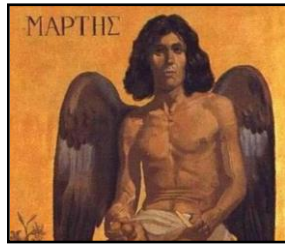
Πολιτιστική Κληρονομιά

Το κληροδότημα μιας κοινωνίας
από παλαιότερες γενιές,
που διατηρείται στο παρόν και
παραχωρείται στο μέλλον,
για να επωφεληθούν οι επόμενες γενιές.

Η Πολιτιστική Κληρονομιά
είναι **μοναδική** και **αναντικατάστατη**.
Περιλαμβάνει: τον **απτό - υλικό** πολιτισμό
(κτίρια, μνημεία, τοπία, βιβλία, έργα τέχνης,
τεκμήρια), τον **άυλο** πολιτισμό (λαογραφία,
παραδόσεις, κανόνες λειτουργίας και
συμπεριφοράς, γλώσσα, γνώση), τη «**φυσική**»
κληρονομιά (πολιτιστικά τοπία, βιοποικιλότητα)
και την **ψηφιακή** κληρονομιά.

η ολομέλεια της ΣΤ' τάξης

Ο **Μάρτιος** είναι ο τρίτος μήνας του πολιτικού έτους κατά το Γρηγοριανό Ημερολόγιο.

A. Συσχετισμοί

Ονομάστηκε έτσι προς τιμήν του θεού του πολέμου Άρη, *Mars* ή *Martius* στα Λατινικά, ο οποίος θεωρούνταν γενάρχη των Ρωμαίων.

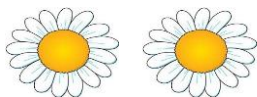
Η παλαιότερη ρωμαϊκή ονομασία του ήταν **Primus** = Πρώτος μήνας του δεκάμηνου ρωμαϊκού έτους, λόγω της εαρινής ισημερίας.

Γι' αυτό η 1η Μαρτίου ονομαζόταν επίσης και **Πάτριος πρωτοχρονιά** και σχετιζόταν με την αρχή των πολεμικών επιχειρήσεων. Αναφορικά με την αντιστοιχία του εν λόγω μήνα προς το αρχαίο αττικό ημερολόγιο, εν μέρει κάλυπτε τον *Ελαφηβολιώνα*, μήνα των ελαφοκυνηγών, τον μήνα που γίνονταν οι μεγάλες θυσίες προς τιμήν της Ελαφηβόλου Αρτέμιδος.

Στο διάστημα αυτό γιορτάζονταν διάφορες γιορτές, όπως τα Μυστήρια εν Άγραις, προς τιμή της Περσεφόνης.

Ως τον 7^ο αι. εξακολουθούσαν να γιορτάζουν την 1^η Μαρτίου με πομπές, χορούς και δώρα. Παραδοσιακά υπολείμματα είναι τα «*χελιδονίσματα*».

Ο Μάρτης δεν ήταν μόνο Θεός του πολέμου, μα και των αέρηδων που φυσούσαν την Άνοιξη και βοηθούσαν τη βλάστηση της γης και των χωραφιών.

B. Ονομασίες

Ο Μάρτης είναι ο πρώτος μήνας της Άνοιξης. Ο μήνας των χελιδονιών και των πελαργών, ο μήνας της βλάστησης και των πρώτων λουλουδιών, αλλά και ο μήνας των μεγάλων

αντιθέσεων και απότομων μεταβολών. Για τον λόγο αυτό δέχτηκε τα καταγιγιστικά πυρά του λαού με απίθανα σκωπτικά κυρίως ονόματα.

Βαφτίστηκε λοιπόν

- *Κλαφομάρτης* ή *Κλάψας*, γιατί με τον συνήθως βροχερό του καιρό φαίνεται πως κλαίει
- *Πεντάγνωμος*, για την αστάθεια και τις απότομες μεταβολές του
- *Γδάρτης* ή *Παλουκοκαύτης*, επειδή με το απρόοπτο κρύο του ανάγκαζε τους ανθρώπους να καίνε ακόμη και τα παλούκια για να ζεσταθούν
- *Ανοιξιάτης*, διότι στις 21 Μαρτίου είναι η πρώτη ημέρα της Άνοιξης
- *Βαγγελιώτης*, επειδή την 25 Μαρτίου γιορτάζουμε τον Ευαγγελισμό Της Θεοτόκου
- *Φυτευτής*, διότι είναι ο μήνας που φυτεύουμε
- *Βλαστάρης*
- *Ξεροκοφινάς*
- *Πενταγιόματος*, «γιόμα = γεύμα». Ίσως επειδή η ημέρα του Μάρτη μεγαλώνει πολύ και οι ξωμάχοι που δούλευαν από τα χαράματα μέχρι το σούρουπο, ήθελαν να τρώνε πέντε φορές την ημέρα
- *Δίγαμος*

η ολομέλεια της ΣΤ' τάξης

Μη σε γελάσει ο βάτραχος ή το χελιδονάκι, αν δε λαλήσει τζίτζικας, δεν είν' καλοκαιράκι.

Γ. Παροιμίες

- Μάρτης είναι, χάρδια κάνει, πότε κλαίει, πότε γελάει.
- Μάρτης γδάρτης, κακός παλουκοκαύτης. Τα παλιά παλούκια καίει, τα καινούργια ξεριζώνει. Και σαν τύχει και θυμώσει, μες στο χιόνι θα μας χώσει.
- Αν κάνει ο Μάρτης δυο νερά, κι ο Απρίλης άλλο ένα, χαρά σε εκείνον τον ζευγά που 'χει πολλά σπαρμένα.
- Από Μάρτη καλοκαίρι κι από Αύγουστο χειμώνα.
- Λείπει ο Μάρτης από τη Σαρακοστή;
- Τον Μάρτη κι αν τον αγαπάς φίλο μην τον κάνεις.
- Μάρτης έβρεχε, θεριστής εχάιρονταν.
- Του Μάρτη ο ήλιος βάφει, και πέντε μήνες δεν ξεβάφει.
- Μάρτης πουκαμισάς δε σου δίνει να μασάς.
- Όπως τον Μάρτη τα βουνά ασπρίζουν απ' τα χιόνια, έτσι να ασπρίσουν τα μαλλιά της νύφης απ' τα χρόνια.
- Μάρτη και Σεπτέμβρη ίσια μεσάνυχτα.
- Μάρτης άβροχος, μούστος άμετρος.
- Μη σε γελάσει ο Μάρτης το πρωί και χάσεις την ημέρα.
- Όλες του Μάρτη φύλαγε και τ' Απριλίου τις δώδεκα, ότι ακόμη και στις δεκαοχτώ πέρδικα ψόφησε στ' αβγό.
- Κάλλιο Μάρτης στις γωνιές παρά Μάρτης στις αυλές.
- Ο Μάρτης διαλάλησε, μικρά μεγάλα πάνω. [δηλ. μεγαλώνουν όλα τα φυτά]
- Ο καλός Μάρτης στα κάρβουνα, κι ο κακός στον ήλιο.
- Φύλαε τα παλούκια σου να μη στα φάει ο Μάρτης.

η ολομέλεια της ΣΤ' τάξης

Δ. Έθιμα

«μάρτης»

Ο «μάρτης» είναι έθιμο εξαπλωμένο σε όλα τα Βαλκάνια, λόγω της υιοθέτησής του από τους Βυζαντινούς, με ρίζες στην Αρχαία Ελλάδα, καθώς οι μύστες των Ελευσίνιων Μυστηρίων συνήθιζαν να δένουν στο δεξί τους χέρι και το αριστερό πόδι μια κλωστή, την Κρόκη.

Από την πρωτομηνιά, για να προφυλάξουν οι μητέρες τα παιδιά από τις επικίνδυνες ακτίνες του ήλιου, έφτιαχναν και φορούσαν στο δεξί τους χέρι σα βραχιόλι ή σα δαχτυλίδι ή στον λαιμό τον "Μάρτη", ένα κορδόνι από νήματα στριμμένα, κόκκινο για την αγάπη και λευκό για την αγνότητα. Άλλες φορές κρεμούσαν μια τρύπια δεκάρα ή έβαζαν και χρυσή κλωστή, για να έχουν αφθονία. Άλλοτε πάλι τον φορούσαν στο μεγάλο δάχτυλο του ποδιού για να μη σκοντάφτουν.

Η μαυρίλα από τον ήλιο σήμαινε και ασχήμια, ιδίως για τα κορίτσια. Η παράδοση τα ήθελε άσπρα και ροδομάγουλα: «Ο πόχει κόρη ακριβή, τον Μάρτη ο ήλιος μη την ιδεί».

Όταν τον έβγαζαν τον κρεμούσαν πάνω σε τριανταφυλλιές, ώστε να γίνουν τα μάγουλά τους κόκκινα σαν τριαντάφυλλα.

Τον «Μάρτη» τον φορούσαν μέχρι να δουν τα πρώτα χελιδόνια, οπότε και τον άφηναν στις τριανταφυλλιές, να τον πάρουν τα πουλιά και να χτίσουν τη φωλιά τους ή τον έδεναν σε κάποιο καρποφόρο δέντρο, ώστε να του χαρίσουν ανθοφορία ή τον τοποθετούσαν κάτω από μια πέτρα κι αν την επόμενη ημέρα έβρισκαν δίπλα της ένα σκουλήκι, σήμαινε ότι η υπόλοιπη χρονιά θα είναι πολύ καλή. Άλλοι τον έδεναν στις λαμπάδες της Λαμπρής για να καεί μαζί τους.

Ο «Μάρτης» είναι μια μαγική προφύλαξη, ένας ασφαλιστικός κύκλος, για τη νέα εποχική περίοδο. Έθιμο που κρατάει μέχρι και σήμερα.

Δ. Έθιμα

«χελιδονίσματα»

τα κάλαντα του Μάρτη και της άνοιξης

Την 1^η Μαρτίου τα παιδιά με μια ξύλινη κατασκευή, στολισμένη με πολύχρωμες φούντες, όπου υπάρχει ένα ομοίωμα χελιδονιού, το οποίο κινείται περιστροφικά, γυρνούσαν όλα τα σπίτια του χωριού και έλεγαν τοτραγουδάκι της χελιδόνας, κινώντας το ξύλινο ομοίωμα. Οι νοικοκυρές κερνούσαν αυγά, ξεραμένα σύκα και έπαιρναν φύλλα κισσού. Το τραγούδι είναι αναγγελτικό:

Ήρθε, ήρθε χελιδόνα,
ήρθε κι άλλη μελιηδόνα.

Κάθησε και λάλησε

και γλυκά κελάδησε:

Μάρτη, Μάρτη μου καλέ,

και Φλεβάρη φοβερέ,

κι αν φλεγίσσεις κι αν τσικνίσσεις,
καλοκαίρι θα μυρίσεις.

Κι αν χιονίσσεις κι αν κακίσσεις,
πάλιν άνοιξη θ'ανθίσσεις.

Θάλασσαν επέρασα και στεριάν δεν ξέχασα.

Κύματα κι αν έσχισα, έσπειρα, κονόμησα.

Έφυγα κι άφηκα σύκα και σταυρόν και
θημωνίτσα.

Κι ήρθα τώρα, κι ήυρα φύτρα,

κι ήυρα χόρτα, σπαρτά, βλήτρα,

βλήτρα, βλήτρα, φύτρα, φύτρα.

Συ καλή νοικοκυρά, έμπα στο κελάρι σου

φερ' αυγά, περδικωτά και πουλιά
σαρακοστά.

Δώσε και μίαν ορνιθίτσα φέρε και μίαν
κουλυρίτσα...

Μέσα δω που 'ρθαμε, μέσα γεια, μέσα χαρά,

Στον αφέντη στην κυρά στα παιδιά και

στους γονείς, σ' όλους τους τους συγγενείς.

Μέσα Μάρτη, έξω φύλλα

έξ' οχτροί, σας τρων οι σκύλοι.

Μέσα φίλοι, μέσα φτήνεια και χαρές, χοροί,
παιχνίδια
και φέτος και του χρόνου και του χρόνου κι
άλλα χίλια.

Άλλα έθιμα και συνήθειες

- Έδιναν στα παιδιά τους αγόρια και κορίτσια να φάνε ένα μήλο για να μην τα κάψει ο Μάρτης και για να έχουν γερά δόντια όλο τον χρόνο.

- Τα μονοετή βρέφη λέγονταν πρωτομαρτούδκια και τα τύλιγαν με εφτά μάρτηδες, για να μείνουν άσπρα στη μορφή. Λέγανε ότι το παιδί που γεννιέται τον Μάρτη είναι ευτυχισμένο.

- Μαρτούδκια λεγόντουσαν και τα τριχωτά σκουλήκια που γεννιούνται τον Μάρτη πάνω στα πεύκα σε αράχνες φωλιές και επειδή είναι επικίνδυνα οι άνθρωποι απέφευγαν τον Μάρτιο τα πεύκα.

Με την αρχή της Άνοιξης

- Οι ποιμένες οδηγούσαν τα αιγοπρόβατα από τα χειμαδιά στα ορεινά μέρη. «Κούρευε, κουδούνωνε και στα όρη ανέβαινε».

Επίσης, αποκόβουν τ' αρνιά.

- Εμφανίζονται και αλλεργίες, επιδημίες, και ένα σωρό ενοχλητικά ζώα και ζώφια: ποντικοί, φίδια, ψύλλοι. Στο νοικοκυριό, γίνονταν εποχικοί καθαρισμοί (τινάγματα ρούχων, σκουπίσματα) με επωδές:

«Όξω ψύλλοι και κοριοί, μέσα οι νοικοκυροί!»

- Οι γεωργοί φυτεύουν δέντρα και κλήματα και οι κοπέλες λουλούδια γιατί «πιάνουν και δε λαθεύουν».

Ο Μάρτιος είναι άρρηκτα δεμένος με τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή, τη μεγάλη νηστεία πριν από το Πάσχα. Σχετική και η παροιμία «Δεν λείπει ο Μάρτης απ' τη Σαρακοστή».

η ολομέλεια της ΣΤ' τάξης

Ε. Λαογραφία

Πλούσιο είναι το λαογραφικό περιεχόμενο του Μαρτίου, το οποίο σχετίζεται τόσο με τη θέση του ως ο πρώτος μήνας της Άνοιξης, όσο και με τις άστατες καιρικές του συνθήκες.

Αυτή η διαπίστωση αναδεικνύεται από την πληθώρα των ονομασιών του και των σχετικών παροιμιών, αλλά και από τις διάφορες ευτράπελες διηγήσεις της ελληνικής παράδοσης.

Δίγαμος

«Ο Μάρτης έχει δύο γυναίκες, τη μία πολύ όμορφη και φτωχή, την άλλη πολύ άσχημη και πολύ πλούσια. Ο Μάρτης κοιμάται στη μέση. Όταν γυρίζει από την άσχημη, κατσουφιάζει, μαυρίζει και σκοτιδιάζει ο όλος

κόσμος, γι' αυτό παλουκοκαύτης. Όταν γυρίζει από την όμορφη, γελάει, χαίρεται και λάμπει όλος ο κόσμος».

Γι αυτό και οι παροιμίες λένε:

«Ο Μάρτης πότε κλαίει και πότε γελάει»,
«Ο Μάρτης ώρα βρέχει και χιονίζει κι ώρα μαρτολουλουδίζει».

«τ'ς Μπάμπους οι μέρες»

Η παράδοση λέει ότι τις τελευταίες μέρες του ο Μάρτης τις έκλεψε από τον Φλεβάρη, για να τιμωρήσει μια γριά η οποία μίλησε περιφρονητικά γι' αυτόν. Η γριά, δήθεν, παρόλες τις παλαβομάρες του Μάρτη, κατάφερε να διασώσει τα νεογέννητα κατσικάκια της και στο τέλος του μήνα σίγουρη για τον θρίαμβό της και για την επερχόμενη καλοκαιρία τού είπε με αυθάδεια: «*Πριτς Μάρτη μου, γλύτωσα τ' αρνάκι μου*». Τότε κι αυτός βάλθηκε να την τιμωρήσει και τράβηξε την κακοκαιρία του για να παγώσει τη γριά και τα ζώα της.

Πεντάγωνμος - η κατεργαριά του Μάρτη

Σύμφωνα με μια τρίτη παράδοση, ο Μάρτιος έπαψε να είναι ο πρώτος μήνας του έτους, καθώς οι άλλοι μήνες του αφαίρεσαν τα πρωτεία και τα έδωσαν στον Γενάρη, επειδή τους ξεγέλασε πίνοντας όλο το κρασί από το κοινό τους βαρέλι. Έτσι, όταν ο Μάρτης θυμάται το κρασί που ήπιε, χαμογελάει και ο καιρός είναι καλός, όταν όμως θυμάται την τιμωρία του και τα πρωτεία που έχασε, κλαίει και ο καιρός είναι βροχερός.

Οι Δρίμες του Μάρτη

Η παράδοση θεωρεί τις Δρίμες ως ημέρες γρουσουζικές και κακότυχες, τις λεγόμενες και ως αποφράδες. Δρίμες είναι όλο το Δωδεκάημερο - περίοδος που αλωνίζουν οι Καλικάντζαροι, όλα τα Σάββατα του Μάρτη, όλες οι Δευτέρες και οι έξι πρώτες ημέρες του Αυγούστου - οι ημέρες που κοιτάνε τα ημερομήνια, οι τρεις πρώτες και οι τρεις τελευταίες ημέρες του Μαρτίου - οι «*μέρες της γριάς*». Θεωρείται ότι δαιμονικά όντα τριγυρίζουν τον κόσμο αυτές τις μέρες και κάνουν κακό σε όποιον συναντούν. Αυτές τις ημέρες οι άνθρωποι προσπαθούσαν να προφυλαχτούν για να μην πάθουν κανένα κακό οι ίδιοι, η οικογένεια και το βιός τους. Έμεναν στα σπίτια τους και δεν έκαναν καμιά δουλειά που μπορούσε να γίνει άλλες ημέρες. Όποιος πήγαινε για δουλειά πάθαινε κάποιο ατύχημα. Εάν πήγαινε στα χωράφια, η σοδειά θα καταστρεφόταν. Ότι πλύνεις αυτές τις ημέρες θα λιώσει, όσα ξύλα και να κόψεις θα σαπίσουν, αν λουστείς θα πάθεις κακό. Γι' αυτό ή απέφευγαν να πλύνουν τις μέρες αυτές ρούχα ή, αν έπλεναν, έριχναν στο νερό πέταλο, γιατί το σίδηρο, όπως πιστεύεται, είναι γιατρικό και αποτρέπει τα δαιμόνια.

η ολομέλεια της ΣΤ' τάξης

Χελιδόνι, ο τελάλης της Άνοιξης...

Ένα από τα πουλιά, που όταν το βλέπουμε καταλαβαίνουμε ότι ο καιρός αλλάζει και η φύση ξυπνάει, δεν είναι άλλο από το όμορφο χελιδόνι. Κανένα άλλο πουλί δεν αγαπήθηκε τόσο πολύ, και δεν τραγουδήθηκε όσο το χελιδόνι. Ο λαός πιστεύει ότι τα χελιδόνια, μαζί με τον κούκο, φέρνουν την άνοιξη.

Γενικές πληροφορίες...

Το **χελιδόνι** είναι αποδημητικό πτηνό και ανήκει στην τάξη των στρουθιόμορφων.

Το μέγεθος του είναι 12 - 22 εκ. ανάλογα το είδος στο οποίο ανήκει καθώς και το χρώμα του. Ο μέγιστος χρόνος ζωής του είναι 8 έτη και 1 μήνας. Ο χρόνος ζωής ενός χελιδονιού εξαρτάται από την ποιότητα και την ποσότητα της τροφής που λαμβάνει και την ικανότητά του να πραγματοποιήσει τα ταξίδια μετανάστευσης.

Μεταναστεύει, κατά δεκάδες εκατοντάδες σε σμήνη, το φθινόπωρο από τη χώρα μας σε

περιοχές της Κεντρικής και Νότιας Αφρικής και επιστρέφει στην παλιά κατοικία του την άνοιξη, για να αναπαραχθεί.

Το μεγάλο αυτό ταξίδι, συνολικά περίπου 20.000 χλμ., το κάνει σε αρκετές μέρες. Στο γρήγορο πέταγμά του βοηθά το σώμα του, που αποτελείται από σκελετό ελαφρύ, οι μεγάλες φτερούγες του κι η ψαλιδωτή ουρά του. Μ' αυτά τα όπλα της πτήσης, αλλάζει διεύθυνση ή

ανεβοκατεβαίνει με θαυμαστή ευκολία.

Το χελιδόνι τρέφεται

κυρίως με μικρά έντομα και αράχνες, που τα πιάνει συνήθως στον αέρα.

Από πάνω σαν τηγάνι, από κάτω σα βαμβάκι κι από πίσω σαν ψαλίδι. Τι είναι;

Το θηλυκό χελιδόνι γεννάει 4 - 6 αυγά.

Η επώασή τους διαρκεί 12 - 20 μέρες. Μετά την εκκόλαψη τις πρώτες μέρες τα ταΐζουν οι γονείς ενώ αργότερα μαθαίνουν να πετάνε και να αναζητούν την τροφή τους.

Το χελιδόνι επιστρέφει στη φωλιά του.

Χρειάζεται 700 - 1.500 σβόλους από πηλό-λάσπη για τη φωλιά.

Το «χτίσιμο» μπορεί να κρατήσει 3 - 16 ημέρες!!!

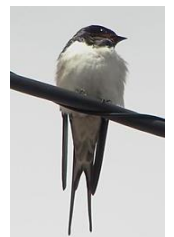
Η διαδικασία, κοπιαστική.

Γι' αυτό είναι σημαντικό να διατηρούμε τις φωλιές που έχουν χτίσει.

Εχθροί τους είναι κυρίως τα αρπαχτικά πτηνά (γεράκι, κουκουβάγια, αετομάχος), που όταν τα χελιδόνια δουν κάποιο από αυτά, ειδοποιούνται μεταξύ τους με οξείες φωνές, μαζεύονται κι όλα μαζί επιτίθενται κατά του εχθρού, που πολλές φορές διώχνουν.

Γνωστότερα είδη:

- Οχθοχελιδόνο
- Βραχοχελιδόνο
- Δενδροχελιδόνο
- Λευκοχελιδόνο
- Σταβλοχελιδόνο

Έχουν καταγραφεί 84 είδη χελιδονιών.

«Ήλθες, ήλθες, χελιδόνι, την ακούμε τη λαλιά σου, ήλθες, ήλθες και απλώνεις μια χαρά σαν τη χαρά σου».

Χελιδόνι μου γοργό, που 'ρθες απ' την έρημο, τι καλά μας έφερρες;

Την υγεία, τη χαρά και τα κόκκινα τ' αυγά.

η ολομέλεια της ΣΤ' τάξης

Σχολική Βία και Εκφοβισμός

Το φαινόμενο της σχολικής βίας και του εκφοβισμού λαμβάνει ανησυχητικές διαστάσεις και έχει αρνητικές συνέπειες στην ψυχοσυναισθηματική ανάπτυξη των παιδιών όσο και στη διαδικασία μάθησης.

Τι είναι η Σχολική Βία;

Είναι το φαινόμενο κατά το οποίο ένας μαθητής κάνει επίδειξη δύναμης, απειλεί και εξαναγκάζει έναν πιο αδύνατο και μικρότερο συμμαθητή του. Συνήθως, η πράξη αυτή είναι επαναλαμβανόμενη, σκόπιμη και συχνή.

Μαζί με τον όρο Σχολική Βία, τα τελευταία χρόνια μπήκε στο λεξιλόγιό μας και ο όρος Εκφοβισμός. Αν με τον όρο Σχολική Βία αναφερόμαστε στο γενικότερο φαινόμενο της εκδήλωσης παραβατικής συμπεριφοράς, με τον όρο **Εκφοβισμός** αναφερόμαστε στην ίδια την πράξη επιβολής, παρενόχλησης και απειλών από τον «θύτη» προς το «θύμα».

Οι πρωταγωνιστές της σχολικής βίας

- ένας «θύτης» ή περισσότεροι «θύτες»
- ένας μαθητής «θύμα» ή και περισσότερα «θύματα»
- οι παρατηρητές βίας

Μορφές βίας

Σωματική Βία

Συμβαίνει όταν ένας μαθητής επιτίθεται και χτυπά με χέρια ή και πόδια έναν άλλον συμμαθητή του.

Λεκτική Βία

Συμβαίνει όταν ένας μαθητής επιτίθεται φωνάζοντας, βρίζοντας, προσβάλλοντας έναν άλλον συμμαθητή του.

Συναισθηματική/Ψυχολογική Βία

Όταν ένας μαθητής λέει ψέματα ή κουτσομπολεύει κάποιον συμμαθητή του, με σκοπό να τον κάνει να αισθανθεί άσχημα ή να μην τον κάνουν παρέα οι άλλοι συμμαθητές του.

Κοινωνικός Αποκλεισμός

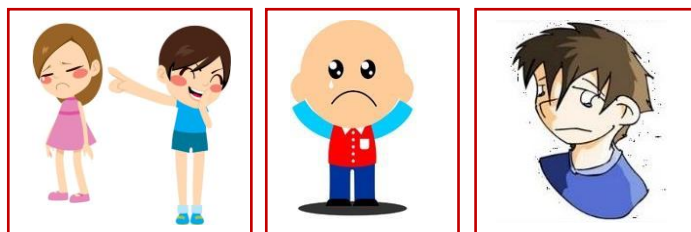
Ένας μαθητής βγάζει από την παρέα έναν συμμαθητή του συχνά λέγοντάς του: «Δεν σε έχω φίλο». Μπορεί να λέει και ψέματα ή να κάνει κουτσομπολιά, για να πετύχει τον σκοπό του.

Ηλεκτρονική Βία

Ο μαθητής χρησιμοποιεί ένα κινητό τηλέφωνο ή κάποιο site, όπως το Facebook και κάνει ανώνυμα τηλεφώνια, ή αφήνει μηνύματα, ή γράφει κουτσομπολιά για κάποιον συμμαθητή του, με σκοπό να τον φέρει σε δύσκολη θέση.

Σε όλες τις περιπτώσεις, κάποιο από τα παιδιά δε νιώθει καλά, γιατί κάποια άλλα παιδιά κάνουν κάτι κακό σε βάρος του.

Καμία μορφή βίας δεν πρέπει να θεωρείται ηπιότερη από τις υπόλοιπες.

η συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Σχολική Βία και Εκφοβισμός

συνέχεια από τη σελ. 7

Οι έρευνες έχουν δείξει πως:

✓ περίπου 47% των μαθητών στο Δημοτικό Σχολείο έχουν συμμετάσχει με κάποιον τρόπο - ως «θύτες» ή ως «θύματα» ή ως «παρατηρητές» - σε περιστατικό βίας, τουλάχιστον μια φορά στη σχολική τους ζωή.

✓ τα αγόρια έχουν δεχτεί τη βία των συμμαθητών τους πιο συχνά από ό,τι τα κορίτσια της ίδιας ηλικίας.

✓ σε γενικές γραμμές, τα αγόρια είναι πιο επιθετικά (με όποια μορφή βίας κι αν επιλέγουν) από ό,τι τα κορίτσια.

✓ τα αγόρια προτιμούν τη σωματική βία, ενώ τα κορίτσια τη λεκτική και συναισθηματική βία / κοινωνικό αποκλεισμό

✓ οι μικρότεροι μαθητές επιλέγουν τη σωματική βία για να «θυματοποιήσουν» ακόμα πιο μικρούς συμμαθητές τους, ενώ οι μεγαλύτεροι σε ηλικία μαθητές επιλέγουν τη λεκτική βία και τις απειλές.

Από τις ίδιες έρευνες προκύπτει ότι:

ο μαθητής - «θύτης»

✓ συμπεριφέρεται βίαια προς τους συμμαθητές του και του αρέσει. Θέλει να γίνεται πάντα το δικό του και να κάνει αυτό που θέλει ο ίδιος.

✓ έχει και ο ίδιος γνωρίσει τη βία σε μικρότερη ηλικία είτε ως «θύμα» ο ίδιος είτε ως απλός παρατηρητής βίαιης συμπεριφοράς.

✓ δεν έχει πολλές παρέες.

✓ νιώθει πως δεν αρέσει σε κανέναν, πως δεν τον συμπαθεί κανείς.

Παράλληλα, η μαθησιακή του συμπεριφορά είναι κι αυτή προβληματική.

✓ ο φόβος της τιμωρίας δεν φαίνεται να τον επηρεάζει και να έχει κάποια επίδραση πάνω του.

✓ δεν έχει καλή επικοινωνία με την οικογένειά του, ενώ παρατηρείται και έλλειψη επικοινωνίας μεταξύ σχολείου και σπιτιού.

ο μαθητής - «θύμα»

Όπως και στην περίπτωση του «θύτη», έτσι και το «θύμα» μπορεί να είναι ο συμμαθητής του διπλανού θρανίου. Μπορεί να είναι εκείνο το λιγομίλητο και απόμακρο παιδί που μόλις ήρθε με μετεγγραφή από άλλο σχολείο και δεν έχει ακόμα εγκλιματιστεί στον νέο σχολικό χώρο. Ίσως, είναι εκείνος ο σιωπηρός, μαθητής, που περνάει απαρατήρητος, σχεδόν αόρατος στην καθημερινή ζωή της σχολικής κοινότητας.

✓ Ο μαθητής «θύμα» μεταφέρει ενδοοικογενειακά προβλήματα και συγκρούσεις στο σχολείο. Ίσως να μην μπορεί να τις εξωτερικεύσει, να μιλήσει σε κάποιον συμμαθητή του ή στη δασκάλα ή τον δάσκαλό του και για τον λόγο αυτόν να είναι αμίλητος, απόμακρος και να γίνεται στόχος πιο εύκολα από τους υπόλοιπους συμμαθητές του.

✓ Ο μαθητής «θύμα» μεταφέρει ενδοοικογενειακά προβλήματα και συγκρούσεις στο σχολείο. Ίσως να μην μπορεί να τις εξωτερικεύσει, να μιλήσει σε κάποιον συμμαθητή του ή στη δασκάλα ή τον δάσκαλό του και για τον λόγο αυτόν να είναι αμίλητος, απόμακρος και να γίνεται στόχος πιο εύκολα από τους υπόλοιπους συμμαθητές του.

✓ Ο μαθητής «θύμα» μεταφέρει ενδοοικογενειακά προβλήματα και συγκρούσεις στο σχολείο. Ίσως να μην μπορεί να τις εξωτερικεύσει, να μιλήσει σε κάποιον συμμαθητή του ή στη δασκάλα ή τον δάσκαλό του και για τον λόγο αυτόν να είναι αμίλητος, απόμακρος και να γίνεται στόχος πιο εύκολα από τους υπόλοιπους συμμαθητές του.

η συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Σχολική Βία και Εκφοβισμός

συνέχεια από τη σελ. 8

✓ το «θύμα» έχει **ζητήματα αυτονόμησης** από το σπίτι και στις σχέσεις του με τους γονείς του. Μπορεί οι γονείς του να μην τον αφήνουν να ψάξει, να εξερευνήσει, να κάνει παρέες με άλλα παιδιά. Επίσης, **μπορεί να βασίζεται πάρα πολύ στους γονείς του**, για να κάνει το παραμικρό βήμα κάθε μέρα στο σπίτι και στο σχολείο.

✓ **νιώθει πολύ άγχος** για το σχολείο. Όλη η **σχολική εμπειρία είναι δυσάρεστη** για τον ίδιο. Πολλές φορές δεν του αρέσει το σχολείο. Πώς τον βλέπουν οι δάσκαλοί του; Πώς τον βλέπουν οι υπόλοιποι συμμαθητές του; Τι γνώμη έχουν γι' αυτόν οι φίλοι του; Έχει φίλους;

✓ πρόκειται για έναν μαθητή **που χάνεται στο πλήθος**, που **δεν ξεχωρίζει** (ή αν ξεχωρίζει, αυτό γίνεται με αρνητικό τρόπο), που δεν μπορεί να κάνει εύκολα φίλους και είναι εξ ανάγκης απομονωμένος ή νιώθει έτσι. Καθώς δεν είναι και ο πλέον δημοφιλής μαθητής της τάξης, γίνεται εύκολα στόχος, ενώ η απουσία ατόμων που θα πάρουν το μέρος του και θα σταθούν πλάι του τον κάνουν πλέον ευάλωτο στη «θυματοποίηση».

Και αυτοί που δε συμμετέχουν;

Τι κάνουν;

Εκτός από τον «θύτη» και το «θύμα» ή τους «θύτες» και τα «θύματα», υπάρχουν και κάποιοι που απλά **παρατηρούν** το συμβάν. **Γιατί, όμως, συμπεριφέρονται έτσι; Γιατί δεν επεμβαίνουν; Μπορούν άραγε να επέμβουν; Πού θα κατέληγε η επέμβασή τους;**

Οι παρατηρητές **δεν είναι «ομοιογενής» ομάδα**. Δεν συμπεριφέρονται όλοι με τον ίδιο τρόπο. Επομένως, μια παρέμβαση από τους παρατηρητές δεν σημαίνει πως θα διακόψει τη βίαιη εκδήλωση συμπεριφοράς. **Τους αρέσει η επίδειξη** αυτή της βίαιης συμπεριφοράς και νιώθουν περισσότερο οικεία με τον «θύτη» παρά με το «θύμα».

Μια άλλη ομάδα παρατηρητών δρουν ως **«καλοί Σαμαρείτες»** που τρέχουν να βοηθήσουν και να συνδράμουν στο «θύμα», αφού εκδηλωθεί η βίαιη συμπεριφορά.

Οι μαθητές αυτοί διακρίνονται για την **κοινωνική τους συμπεριφορά**, τον **αλtruισμό** τους και μπορούν να βοηθήσουν έναν αδύναμο συμμαθητή τους που θα βρεθεί σε θέση ανάγκης.

Η ενεργοποίηση των παρατηρητών σχολικής βίας θα μπορούσε να δώσει κάποια ώθηση στη μείωση των περιστατικών βίας στα σχολεία. Όμως, δεν είναι σαφές ούτε γιατί κάποιοι επιλέγουν την αλtruιστική προσέγγιση ούτε γιατί άλλοι είναι πιο αδιάφοροι ή αντίθετοι με τις ανάγκες του «θύματος».

Τι μπορώ να κάνω για τη Σχολική Βία;

Υπάρχουν τρόποι να αντιμετωπίσουμε τη σχολική βία και τον εκφοβισμό και να τον εξαλείψουμε από τα σχολεία μας;

Σίγουρα υπάρχουν, **αλλά** απαιτείται μεγάλη, συστηματική και μακροχρόνια προσπάθεια από όλα τα μέλη της σχολικής κοινότητας (εκπαιδευτικοί, μαθητές, γονείς).

Ως μαθητές, θα μπορούσαμε να εκφράσουμε τις επιθυμίες μας και τα θέλω μας με τρόπο ειρηνικό και με διάλογο.

η συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Σχολική Βία και Εκφοβισμός

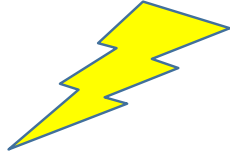
συνέχεια από τη σελ. 9

Μέσα σε αυτό το κλίμα διαλόγου και επικοινωνίας

- εκφράζουμε όλοι ελεύθερα τις απόψεις μας για τα θετικά και τα αρνητικά στοιχεία, τα δικά μας και των άλλων
- ακούμε πριν μιλήσουμε
- περιμένουμε και δε διακόπτουμε τον συνομιλητή μας
- σεβόμαστε τις απόψεις των άλλων, ακόμα και αν δεν συμφωνούμε με αυτές.

Πολλές φορές νιώθουμε θυμωμένοι με αυτά που συμβαίνουν γύρω μας.

Ο θυμός που νιώθουμε μπορεί να οδηγήσει σε επιθετική συμπεριφορά.

Το να ξέρω πώς να διαχειριστώ τον θυμό μου, να εκφράσω λεκτικά τα συναισθήματά μου και να επιλέξω σωστές μορφές συμπεριφοράς, είναι ένα άλλο βήμα. Ο θυμός είναι ένα αρνητικό συναίσθημα, μας φέρνει σε δύσκολη θέση, ενώ πολλές φορές η συμπεριφορά μας (όταν είμαστε θυμωμένοι) δεν είναι η καλύτερη.

Στη σχολική μας τάξη, στη σχολική μας οικογένεια, όλοι είμαστε ισότιμα μέλη. Όλοι είμαστε μια μεγάλη και δυνατή συντροφιά. Κανείς δεν είναι καλύτερος από τους υπόλοιπους. Εργαζόμαστε σαν μια ομάδα. Στηριζόμαστε ο ένας στον άλλον. Ο καθένας έχει τον ρόλο του και όλοι φροντίζουν όλους. Βάζουμε κανόνες συμπεριφοράς και τους τηρούμε. Στη δική μας παρέα όλοι έχουν θέση και όλοι έχουν τα ίδια δικαιώματα, αλλά και υποχρεώσεις. Όλοι έχουν δικαίωμα έκφρασης των απόψεών τους και κανενός οι απόψεις δεν είναι κατώτερες από τις απόψεις κάποιου άλλου.

Μίλα!

Αν έχεις παρατηρήσει φαινόμενα βίας ή αν έχουν συμβεί σε σένα, μη διστάζεις να μιλήσετε σε κάποιον δάσκαλο ή δασκάλα, στους γονείς σου, σε κάποιον φίλο.

Μοιράσου αυτό που βιώνεις ή αυτό που βλέπεις. Αναζήτησε την υποστήριξη και αργότερα υποστήριξε και εσύ άλλους συμμαθητές σου που ίσως αντιμετωπίζουν το ίδιο ή παρόμοιο πρόβλημα.

Στα δύσκολα τα βγάζουμε πέρα καλύτερα παρέα με φίλους.

Αν σου επιτεθούν, αν δεχθείς προσβολές ή επιθέσεις από άλλους συμμαθητές σας, η λύση δεν είναι να ανταπαντήσεις και να κάνεις κι εσύ το ίδιο. Η βία γεννάει βία.

Αντίθετα, απομακρύνσου από το συμβάν και αναζήτησε έναν μεγαλύτερο (γονιό, δάσκαλο), για να επιληφθεί του επεισοδίου.

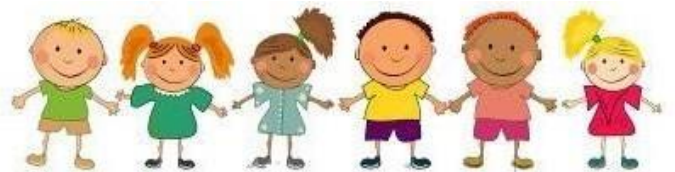

Αυτή η πράξη δεν σε κάνει αδύνατο, αλλά δείχνει πως μπορείς με τρόπο ήρεμο και νηφάλιο να αντιμετωπίσεις μια δύσκολη κατάσταση.

ΘΥΜΗΣΟΥ!

Η βία οδηγεί πάντοτε σε περισσότερη βία.

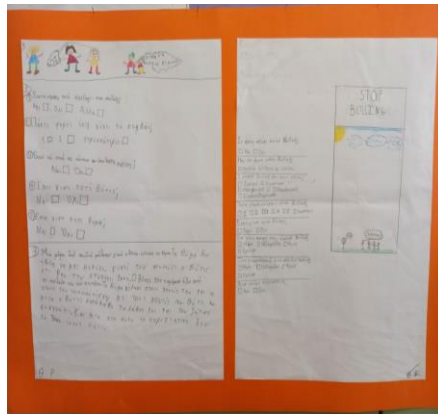
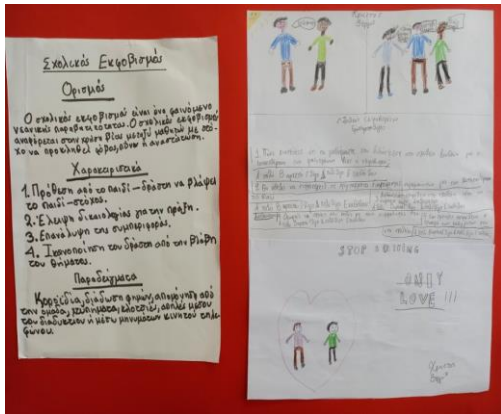
Το σχολείο είναι και πρέπει να είναι ένας χώρος ηρεμίας όπου όλοι μαθαίνουμε και μεγαλώνουμε και ζούμε αρμονικά.

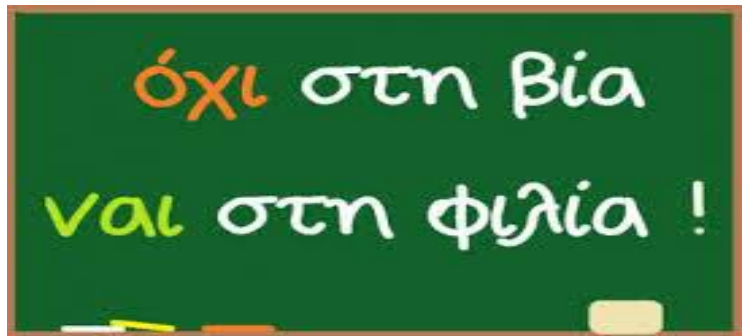
η ολομέλεια της ΣΤ' τάξης

Σχολική Βία και εκφοβισμός

η τάξη μας

στο Δημοτικό Σχολείο Αρμενίου λέμε

το σχολείο μας στο Θεσσαλικό Θέατρο

Παιδική σκηνή - Ιλιάδα

Ο κόσμος του Τρωικού Πολέμου, όπως δεν τον έχουμε δει ποτέ. Δέκατος χρόνος του πολέμου.

Η παράσταση

Ο Όμηρος στο έπος της Ιλιάδας εξυμνεί τα κατορθώματα ηρώων και γενναίων πολεμιστών. Όμως στην Ιλιάδα του Ανδρέα Φλουράκη, σε σκηνοθεσία Κώστα Φιλίππογλου – Γιώτας Σερεμέτη, οι ήρωες ήταν κάπως διαφορετικοί. Τσακώνονταν σαν τα μικρά παιδιά και αντί για σπαθιά, μονομαχούσαν με μπανάνες και κοτόπουλα. Έγιναν νάρκισσοι, πείσμωνσαν, είχαν υπαρξιακές ανησυχίες κι όταν τα βρήκαν σκούρα έτρεχαν να κρυφτούν. Παραδέχθηκαν τα λάθη τους, έβαλαν τα κλάματα χωρίς να ντρέπονται κι όταν φοβήθηκαν ζήτησαν τη μαμά τους!!!

Το ηρωικό ιδεώδες μετατοπίστηκε και οι πρωταγωνιστές περισσότερο ανθρώπινοι, έμοιαζαν πιο πολύ σ' εμάς, έγιναν αστείοι και πολλές φορές γελοίοι. Ήταν, όμως, αληθινοί και για αυτό μας συγκίνησαν.

Ο Αχιλλέας και ο Πάτροκλος, ο Αγαμέμνων κι ο Μενέλαος, ο μάντης Κάλχας, ο Οδυσσεύς και η Θέτιδα. Η ωραία Ελένη και ο Πάρις, ο Έκτορας κι η Ανδρομάχη, ο βασιλιάς Πρίαμος.

Τους γνωρίσαμε με όλα τους τα προτερήματα και τα ελαττώματα. Και τους αγαπήσαμε.

Παρουσιάστηκαν σε μία παράσταση σύγχρονης αισθητικής που συνδύασε θέατρο λόγου, σωματικό θέατρο και ψηφιακά μέσα, σε μια ιδανική ισορροπία.

η ολομέλεια της ΣΤ' τάξης

Ευχαριστούμε τον Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων για την προσφορά «μάρτηδων» σε όλους τους μαθητές του Σχολείου μας.

παγκόσμιες,
διεθνείς και
ευρωπαϊκές ημέρες

- 6/3 παγκόσμια ημέρα κατά της Σχολικής Βίας και του εκφοβισμού - Bullying
- 8/3 παγκόσμια ημέρα της Γυναίκας
- 14/3 παγκόσμια ημέρα της Σταθεράς Π που υπολογίζεται στο 3,14
- 15/3 παγκόσμια ημέρα Καταναλωτή
- 17/3 παγκόσμια ημέρα Ύπνου
- 20/3 διεθνής ημέρα της Γης/
διεθνής ημέρα Ευτυχίας
- 21/3 παγκόσμια ημέρα Ποίησης/
κατά του Ρατσισμού/
Δασοπονίας - Δασών/
για το Σύνδρομο Down,
Κουκλοθεάτρου
- 22/3 παγκόσμια ημέρα για το Νερό
- 23/3 παγκόσμια ημέρα Μετεωρολογίας
- 27/3 παγκόσμια ημέρα Θεάτρου
- 28/3 παγκόσμια ημέρα Θεάτρου Σκιών
- 29/3 παγκόσμια ημέρα Πιάνου
(η 88η ημέρα του χρόνου, όσα και τα πλήκτρα του πιάνου)

η ολομέλεια της ΣΤ' τάξης

8 Μαρτίου - παγκόσμια ημέρα της γυναίκας

8 Μαρτίου 1857 είναι η μέρα που σηματοδότησε τον αγώνα του εργατικού γυναικείου κινήματος, για την ισοτιμία των δύο φύλλων.

8 Μαρτίου 1977 η μέρα που καθιερώθηκε ως **Παγκόσμια Ημέρα Γυναίκας** από τον ΟΗΕ.

Η Ημέρα της Γυναίκας επικεντρώνεται:

✓ Στην πάλη για τα δικαιώματά της.

Όλα τα κορίτσια σε όλον τον κόσμο να έχουν ελεύθερη πρόσβαση στην Α/θμια και Β/θμια εκπαίδευση, να σταματήσουν όλες οι

διακρίσεις ενάντια στις γυναίκες, να εξαλειφθεί η οικογενειακή βία, το τράφικινγκ και κάθε μορφής σεξουαλική εκμετάλλευση, να εξαλειφθούν αποκρουστικές πρακτικές όπως ο εξαναγκασμός σε γάμο ακόμα και σε παιδική ηλικία, και ο γενετήσιος ακρωτηριασμός.

✓ Στον αγώνα για την ειρήνη.

Με το πέρασμα των χρόνων, η θέση της γυναίκας στις δημοκρατικές κοινωνίες ενισχύθηκε σημαντικά. Συναντάμε γυναίκες να κατέχουν, δικαίως, εξέχουσες θέσεις τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα. Η **8η Μαρτίου** είναι μια μέρα μνήμης και ευαισθητοποίησης όλων για την προάσπιση και την προστασία των γυναικών, που καθημερινά έρχονται αντιμέτωπες, με πολλαπλές ιδιότητες και ρόλους: κόρες, αδελφές, φίλες, νοικοκυρές, γιαγιάς, μητέρες, σύζυγοι, εργαζόμενες. Η θέση της γυναίκας αποτελεί σημείο αναφοράς, στην οικογένεια, στην κοινωνία, στους εργασιακούς χώρους.

η ολομέλεια της ΣΤ' τάξης

25η Μαρτίου

Μια μέρα σύμβολο. Ημέρα έναρξης του μεγάλου εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα των γενναίων προγόνων μας για την αποτίναξη του βάρβαρου τουρκικού ζυγού. Μέρα ξεχωριστή, διπλής γιορτής. Λαμπρή για την πατρίδα μας και τη θρησκεία μας. Το τέλος δύο δραμάτων η μέρα αυτή.

Παναθρώπινο το ένα, εθνικό το άλλο.

«Χαίρε, κεχαριτωμένη Μαρία» ευαγγελίζεται ο άγγελος του Θεού στην Παναγία το μήνυμα του λυτρωμού των ανθρώπων από τον ζυγό της αμαρτίας.

«Ελλάς, ανάστα, χαίρε» ευαγγελίζεται ο άγγελος της λευτεριάς στην σκλαβωμένη Ελλάδα. Αυτήν ακριβώς την ημέρα, του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, διάλεξαν οι πρόγονοί μας για να υψώσουν το Λάβαρο της Επανάστασης και να βροντοφωνάξουν σ' όλον τον κόσμο «**Ελευθερία ή Θάνατος**». Αυτήν τη μέρα βρήκαν να συνταιριάζει καλύτερα από κάθε άλλη, τον πόθο τους τον εθνικό και την πίστη τους στον Χριστό και να διατυπώσουν σε μια φράση τους σκοπούς του μεγάλου ξεσηκωμού τους. «Για του Χριστού την πίστη την αγία και της Πατρίδος την Ελευθερία».

η ολομέλεια της ΣΤ' τάξης

Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου

Το απολυτίκιο του Ευαγγελισμού

Σήμερον της σωτηρίας ημών το κεφάλαιον
και του απ' αιώνος μυστηρίου η φανέρωσις.
Ο υιός του Θεού υιός της Παρθένου γίνεται
και Γαβριήλ την χάριν ευαγγελίζεται.
Διό και ημείς συν αυτώ τη Θεοτόκω βοήσωμεν:
Χαίρε κεχαριτωμένη, ο Κύριος μετά σου.

Είναι μια από τις θεομητορικές εορτές της Χριστιανοσύνης. Ο εορτασμός της την 25^η Μαρτίου καθιερώθηκε γύρω στον 4^ο αι. μ.Χ.

Ο Αρχάγγελος Γαβριήλ στάλθηκε από τον Θεό στην Παρθένο Μαριάμ για να της ανακοινώσει ότι θα φέρει στον κόσμο τον Υιό Του.

Εκείνη την περίοδο, η Μαρία ζούσε στη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας και ήταν μνηστευμένη με τον ξυλουργό Ιωσήφ.

Ο Γαβριήλ εμφανίστηκε ξαφνικά μπροστά της και της απηύθυνε τον χαιρετισμό:

«Χαίρε κεχαριτωμένη, ο κύριος μετά σου».

«Μη φοβού Μαριάμ, εύρες γαρ χάριν παρά τω Θεώ. Και ιδού συλλήψη εν γαστρί και τέξη υιόν και καλέσεις το όνομα αυτού Ιησούν».

Λαογραφικά

Την ημέρα του Ευαγγελισμού παραμένει η νηστεία της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, με μία εξαίρεση. Η Εκκλησία επιτρέπει την ψαροφαγία, όπως και την Κυριακή των Βαΐων, λόγω της σπουδαιότητας της γιορτής.

Σχετικό είναι και το παιδικό τραγουδάκι:

«Του Ευαγγελισμού και των Βαγιώ,
τρώνε ψάρι και κολιό...».

Το έδεσμα της ημέρας είναι ο μπακαλιάρος (βακαλάος) με ή χωρίς σκορδαλιά. Ο παστός μπακαλιάρος που καταναλώνουμε, εμφανίστηκε στο ελληνικό τραπέζι περί τον 15^ο αι. και με την πάροδο του χρόνου καθιερώθηκε ως το πιάτο της εορτής του Ευαγγελισμού.

Με εξαίρεση τα νησιά, όπου υπήρχε πάντα

φρέσκο ψάρι, στην υπόλοιπη Ελλάδα ο παστός μπακαλιάρος ήταν η φθηνή και εύκολη λύση. Ιστορικά, εκείνοι που έστελναν στην Ελλάδα μεγάλες ποσότητες βακαλάου ήταν οι Άγγλοι, οι οποίοι τον αντάλλαξαν με σταφίδα.

Παλαιότερα πίστευαν ότι το βράδυ της παραμονής του Ευαγγελισμού ανοίγουν οι ουρανοί και ό,τι προλάβεις να ζητήσεις τη στιγμή εκείνη θα το αποκτήσεις. Γι' αυτό έλεγαν ότι όποιος γεννιέται την ημέρα αυτή είναι τυχερός σε όλη του τη ζωή. Την ίδια, επίσης, βραδιά τα δέντρα χαμηλώνουν και προσκυνούν τη γη, το φαινόμενο όμως το βλέπουν μόνο οι δίκαιοι.

Του Ευαγγελισμού θεωρείται μια από τις μεγαλύτερες γιορτές, γι' αυτό επιβάλλεται αποχή από κάθε δουλειά. Λένε ότι ακόμη και τα χελιδόνια, που τότε αρχίζουν να επιστρέφουν, αυτήν την ημέρα σταματούν να χτίζουν την φωλιά τους.

Το διώξιμο των ερπετών αποτελούσε μεγάλη έγνοια για τον χωρικό αυτή την περίοδο. Απέφευγαν το σκούπισμα για να μην παρουσιαστούν στο σπίτι φίδια, μυρμήγκια και άλλα ζώφια. Απαγορευόταν επίσης να φέρουν στο σπίτι χλωρά χόρτα γιατί γίνονται και αυτά φίδια ή ποντίκια. Ούτε νερό επιτρεπόταν να φέρουν γιατί μπορεί να βγει φίδι στο σπίτι ή μπορεί να μπει στο σταμνί ο διάβολος με την μορφή φιδιού.

η ολομέλεια της ΣΤ' τάξης

Ζήτω η 25η Μαρτίου

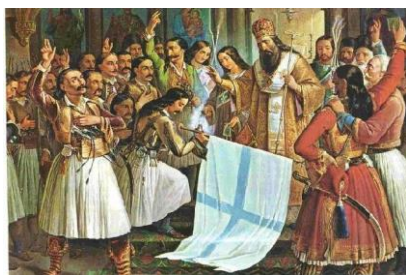
29 Μαΐου 1453. «Η Πόλις εάλω».

Μαύρη μέρα. Η Ελλάδα βρέθηκε κάτω από τον τουρκικό ζυγό. Καταστροφή κι ερήμωση σκέπασαν τότε κάθε ελληνική γωνιά.

Οι εκκλησιές έγιναν τζαμιά, τα κτήματα πέρασαν σε τουρκικά χέρια, τα σχολειά έκλεισαν, αδέρφια μας έγιναν Γενίτσαροι, χιλιάδες Έλληνες και Ελληνίδες πουλήθηκαν στα σκλαβοπάζαρα της Ανατολής.

Και να, ύστερα από τέσσερις αιώνες αγωνίας και ελπίδων, τη χαραυγή της 25^{ης} Μαρτίου 1821 η σπίθα της λευτεριάς άναψε στα στήθη των σκλάβων.

Στο μοναστήρι της Αγίας Λαύρας ο Παλαιών Πατρών Γερμανός ύψωσε το λάβαρο της Επανάστασης και

όλοι, με προετοιμασμένες και φλογισμένες τις καρδιές από το κρυφό σχολειό, του Γένους τους δασκάλους, τα τραγούδια του Ρήγα και τους κήρυκες της Φιλικής Εταιρείας, πήραν την απόφαση του γενικού ξεσηκωμού, άδραξαν τ' άρματα και, με μεγάλο ενθουσιασμό και αδάμαστη θέληση να νικήσουν ή να πεθάνουν, σκόρπισαν στεφάνια λευτεριάς. Μέσα από τους καπνούς και τα ερείπια, από το αίμα και τις θυσίες ξεπήδησε η νίκη στεφανωμένη «με λίγα χορτάρια, που είχαν μείνει στην έρημη γη».

«Ο Θεός υπέγραψε την Ελευθερία της Ελλάδος και δεν παίρνει πίσω την υπογραφή του!», είπε ο Θ. Κολοκοτρώνης.

Έτσι οι Έλληνες, δημιούργησαν ξανά ελεύθερο, ανεξάρτητο ελληνικό κράτος.

Η επέτειος εορτασμού του εθνικού ξεσηκωμού στις 25 Μαρτίου καθιερώθηκε στις 15 Μαρτίου 1838 από τον βασιλιά Όθωνα.

Ο εορτασμός της 25ης Μαρτίου στο σχολείο μας

Όπως κάθε χρόνο και φέτος, γιορτάσαμε κι εμείς την 25^η Μαρτίου στο σχολείο μας. Απαγγελίες, θεατρικά δρώμενα, τραγούδια και δημοτικοί χοροί σκόρπισαν συγκίνηση και ενθουσιασμό σε μαθητές, δασκάλους και γονείς που παρακολούθησαν τη γιορτή. Οι μαθητές ζωντάνεψαν πρόσωπα ηρωικά, εμπύχωσαν και εμάς, όπως και τους σκλαβωμένους Έλληνες, μας δώσανε το μήνυμα με θάρρος και ηρωισμό να αγωνιστούμε για να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα μας.

Η παρέλαση

Παρελάσαμε κι εμείς μαζί με τα υπόλοιπα σχολεία του χωριού. Μπροστά κυμάτιζε η γαλανόλευκή μας σημαία και πίσω όλοι εμείς γεμάτοι περηφάνια για την ένδοξη ιστορία της πατρίδας μας.

η ολομέλεια της ΣΤ' τάξης

περιεχόμενα

στο φύλλο αυτό θα βρείτε τα άρθρα μας για:

- συσχετισμοί και ονομασίες για τον μήνα Μάρτιο – σελ. 2
- παροιμίες – σελ. 3
- έθιμα – σελ. 3, 4
- λαογραφικά – σελ. 5
- αφιερώματα: Χελιδόνι, ο τελάλης της άνοιξης – σελ. 6
Σχολική Βία και Εκφοβισμός – σελ. 7, 8, 9, 10
8 Μάρτη, Παγκόσμια ημέρα της Γυναίκας – σελ. 13
25^η Μαρτίου – σελ. 13
Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου – σελ. 14
25^η Μαρτίου 1821 – σελ. 15
- παγκόσμιες ημέρες – σελ. 12
- από τις δραστηριότητές μας: Σχολική Βία και Εκφοβισμός – σελ. 11
Το σχολείο μας στο Θεσσαλικό Θέατρο – σελ. 12
Ο εορτασμός της 25^{ης} Μαρτίου στο Σχολείο μας – σελ. 15

Ευχαριστούμε!

οι μαθητές της ΣΤ' τάξης

επιμέλεια: η δασκάλα της ΣΤ' τάξης
Μαρίνα Γκουτζουρέλα